

Sygn. akt V CZ 115/11

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. M., W. M. i M. M.

przeciwko Gminie Miasta T.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 31 maja 2011 r.,

**oddala zażalenie.**

Uzasadnienie

Wyrokiem 31 maja 2011 r. Sąd Okręgowy, na skutek apelacji pozwanej, zmienił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 5 maja 2010 r. w części uwzględniającej powództwo w ten sposób, że powództwo oddalił oraz orzekł o kosztach procesu i kosztach sądowych. W punkcie trzecim wyroku, rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy odstąpił od obciążania powodów tymi kosztami. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy powołując jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 102 k.p.c. wskazał na szczególne okoliczności sprawy, w toku postępowania zostało bowiem udowodnione bezprawne działanie pozwanej.

W zażaleniu na postanowienie rozstrzygające o kosztach postępowania apelacyjnego, pozwana, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy w zakresie kwoty 3413 zł, obejmującej należne jej koszty, do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji. Domagała się nadto zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powołany przepis urzeczywistnia zasadę słuszności, aczkolwiek jednocześnie stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Odwołanie się przez ustawodawcę, do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych” daje sądowi prawo oceny, czy ma do czynienia z sytuacją uzasadniającą odstępstwo do tej zasady. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że stosując art. 102 k.p.c. sąd powinien przede wszystkim kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2010 r., II CZ 87/09, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., II CZ 52/10, niepubl.), a kontrola sprawowana przez Sąd Najwyższy powinna być ograniczona do

zwalczania orzeczeń dotkniętych poważnym błędem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2010 r., II CZ 80/10, niepubl.).

W judykaturze przyjmuje się, że podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. stanowią zarówno okoliczności związane z przebiegiem postępowania, jak i leżące poza procesem, związane z sytuacją życiową i stanem majątkowym stron, przy czym wszystkie te okoliczności powinny być ocenione z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2011 r. V CZ 102/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2011 r. LEX nr 1101325).

Rozstrzygając zaskarżonym postanowieniem o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Odwoławczy wskazał, iż odstąpił od zasady rozstrzygania o tych kosztach zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu z uwagi na okoliczności sprawy, to jest udowodnione bezprawne zachowanie skarżącej, będące źródłem szkody powodów. W zażaleniu nie podjęto próby zakwestionowania tej argumentacji. W sytuacji przeto kiedy podmiot prawa publicznego dopuszcza się deliktu, który dla obywatela jest źródłem szkody, a do zasądzenia odszkodowania nie dochodzi jedynie z powodu niewykazania wysokości tej szkody, nieobciążenie strony przegrywającej kosztami procesu, nie może być poczytane za nieprawidłowe.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>14</sup> k.p.c. w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.